

XIX

relsen har vejet lige meget, falder det mig ikke ind at sige, at vi alle gennem Kamptiden har betydet det samme. Der er selvfølgelig paa dette Billede, som paa Constantin Hansens, Personer, hvis Indsats i dansk Politik og i den danske Forfatnings Historie rager langt op over andres; men naar et Symbol paa Afslutningen af 2 Menneskealdres politiske Kamp her i dette Land skal gengives og fæstnes for Eftertiden, maa jeg dog ubetinget mene, at ogsaa den jævne, den ganske almindelige Rigsdagsmand, den Mand, der er som et Udsnit af det brede Befolkningslag, bør have en Plads og have sit Billede føjet ind Side om Side med de mere kendte for at give Udtryk for en Helhed, der er nødvendig, naar store Opgaver skal løses.

I den i Europa herskende Ufredstid, da den nugældende Grundlov vedtoges af Rigsdagen og stadfæstedes af Landets Konge, spurgtes ogsaa af Folketingets daværende Formand om, hvad Fremtiden vilde bringe, og Svaret søgtes med Rette i den alvorlige Villie, hvormed man vilde tjene vort Folk.

Ufredstidernes Følger er ikke forbi, og der kan altid være Grund til spørgende at se mod Fremtiden; men som et Lyspunkt i Begivenhederne siden den Handling, Billedet skildrer, synes jeg dog, vi ved denne Lejlighed med Glæde og Tak bør nævne den Genforening, der er sket af samhörrende Folkeelementer.

Jeg modtager da Billedet paa Rigsdagens Vegne og udtaler Haabet om, at det maa minde kommende Tidens Rigsdagsmænd og dem, der i øvrigt ser paa Billedet, om det Ansvar, de har, der er Folkets Tillidsmænd og Folkets Førere, og at det altid tør forventes, at der bag en enig Rigsdag staar et enigt Folk, saa at man farer varlig med den Sammenholdets Aand, der er Livsbetingelse for et Folk.“

I Sideværelserne var tegnede og malede Portrætstudier til Freskomaleriet udstillet.